

“ఎమిటిది సుభాష్ ? ఇంత సర్వీసు, అనుభవం ఉన్న మీ నుండి ఇలాంటి పని ఎక్స్పెక్ట్ చేయలేదు” మా రీజనల్ మేనేజర్ కేబిన్లో అడుగుపెట్టానో, లేదో అక్షింతల వర్షం కురిసింది.

“ఏమయింది సార్ ? ఏ పని గురించి, మీరు మాట్లాడేది ?”

‘ఇంకా ఏంకావాలి ? పోయిన నెల మీరు చేసిన ప్రయోగిటీ సెక్టర్ స్టేట్ మెంట్ గురించి, చూడండి. జి. ఎమ్. గారు ఎంత స్ట్రాంగ్ గా రాసారో ? ఏదైనా స్టేట్ మెంట్ తయారుచేశాకా క్రాస్ చెక్ చేయకపోతే ఎలా ?”

“అది మీరు సూచించినట్టుగానే తయారుచేశాను సార్ ! మీరు చెక్ చేశారు కూడా అందులో నా తప్పేముంది ?” కాస్త పూటు గానే అన్నాను.

“మీ తప్పేం లేదు ! మీకు ఆ పని అప్పగించడం నా తప్పే. సరే! వెంటనే ఇవి రెక్టర్ పై చేసి ఇవ్వండి. సవరించిన స్టేట్ మెంట్ తోపాటు నా సంజాయిషీ ఇవ్వాలి. మీ పేరు రిపోర్టు చేయక తప్పదు!”

ఉక్రోశం వచ్చింది కాని స్టాన బలిమి కదా!
ఏమనలేక నా పేటు దగ్గరకు వచ్చాను.
నా మనసు కుతకుత లాడుతోంది.

“రీజనల్ మేనేజర్ గా తన బాధ్యతేం లేదు. కాని, గుమాస్తాగా నాది తప్పట! పేరు రిపోర్టు చేస్తారట! చేయని నాకేం భయమా ? మా యూనియన్ లేదా? నాకు మొమో రాసే, అప్పుడు చూస్తాను. ఈయన మార్పులు చేసిన చిత్తుకాపీ నా దగ్గర భద్రంగా ఉంది. ! అది హెచ్. ఓ. పంపితే నా తడాఖా తెలుస్తుంది.”

నెల క్రితం జోనల్ మేనేజరు వచ్చినప్పుడు....
“అన్నిట్లాకీ మీ రీజన్ ప్రాసిట్ ప్లాన్ చాలా బాగుందండీ. చాలా పకడ్బందీగా తయారుచేశారు. కంగ్రాచ్యులేషన్స్ జోనల్ మేనేజరు.

“దాందేముంది సార్! ఇన్ని సంవత్సరాల అనుభవం అక్కరకు వచ్చింది” నక్క వినయం ప్రదర్శించాడు రీజనల్ మేనేజర్.

“అనుభవం అందరికీ ఉంటుందండీ! మీలా కార్పొరేట్ ప్లాన్ మ అర్థంచేసుకునేదెంతమంది?”

“థాంక్యూ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్ సార్”
నిజానికి ఆ ప్రాసిట్ ప్లాన్ తయారు చేసింది నేను. దాంట్లో ఎవరి ప్రమేయమూ లేదు. కాని నా పేరు జోనల్ మేనేజరుకు చెప్పాడా ? లేదు. అంతా తన ప్రతాపం అన్నట్టు పోజాకొట్టాడు. ఇప్పుడు ? హెడ్డాపీను నుంచి శ్రీ ముఖం వస్తే నా పేరు రిపోర్ట్ చేస్తానని బెదిరింపు! క్రెడిట్

తనకి, డెబిట్ కింది ఉద్యోగులకి!
ఈ ఆఫీసర్లంతా ఇంతే!
అన్యమనస్కంగా ఇంటికి వచ్చాను.
కాఫీ ఇస్తూ శ్రీమతి “చూశారా, మన రోహిణి మళ్ళీ లెక్కల్లో తప్పింది.”
ఇంకా ఆఫీసు హోంవర్లోనే ఉన్న నాకు అగ్గిలో ఆజ్యం పోసినట్టయింది.
రమ మీద విరుచుకుపడ్డాను.
“తప్పక ఏం చేస్తుంది? నీకు పిల్లలపై ఇంతేగా! టిఫిన్ బాక్స్, వాటర్ బ్యాగ్ ఇచ్చి స్కూలు వెళ్ళుటగానే సరికాదు. బి.ఎ.చదివిన దానివి, ఇంట్లోకి తీసివెళ్ళి ఆ మాత్రం చదువు చెప్పకపోతే ఎలా ?”
“కిరీటికి చెప్పడం లేదా? బుద్ధిగా చదువుకుంటున్నాడు ? కాని రోహిణి! ఆ గారాల పట్టి కదూ ? నేను కొడితే దాన్ని వెనకేసుకొచ్చేది మీరే కదా !అయినా పరీక్షలప్పుడు దానికి లెక్కేమీ నేర్పింది మీరు కాక నేనా ?” రమ ఏమీ తక్కువ తినలేదు.
“అంటే నేను లెక్కలు నేర్పడం వల్ల అది ఫెయిలయ్యిందా? లెక్కల్లో నాకు నూటకి నూరు మార్కులాచ్చేవి తెలుసా ?”
“తెలుస్తూనే ఉంది మీ తెలివి! అప్పుడప్పుడూ నన్నడం,

మీ కలవాడేగా !”
ఇక లాభంలేదు. అస్త్ర సన్యాసం చేయాల్సిందే.
రూటు మార్చేను.
“మన కిరీటి రిజర్వ్ మాటేమిటి?”
“బాబుకేం, ఎనభై ఆరు శాతం మార్కులొచ్చాయి. క్లాసులో ‘సెకెండ్ ర్యాంక్’. లేని కాలర్ ని ఎగరేసింది.
“ఎంతయినా నాడు ‘నా’ కొడుకుకదా!”
“అవును నవమాసాలు మోసి కన్నారు! రోజూ మీరే చదువుచెప్పారు! మరి అమ్మాయి ?”
“అమ్మాయి ... మనమ్మాయేగాని దానికి నీ బుద్ధులే వొచ్చాయి” ఉడికించాను.
“బాగుండదండీ వరన. అబ్బాయికి మంచి మార్కులొస్తే, అది మీ ప్రతాపం! అమ్మాయి ఫెయిలయితే నా తప్పే అంతేనా ? మీ మగాళ్ళంతా ఇంతే !”
నా నోటికి తాళం పడింది.
ఇంట్లో నేను బాసినే కాని... ఒక్కప్పుడు, స్టాన బలిమి కంటే, తన బలిమిదే పై చేయి అవుతుంది.
సడన్ గా మా బాస్ జ్ఞప్తికి వచ్చాడు!
బాస్ లంతా ఇంతే !
అందరిదీ ఒకే మనస్తత్వం!

అంబల్ల జనార్ధన్
ఎ/36, 3వ కిరీ క. హ. సా. లి.,
చించోలి, బందర్ రోడ్, మలాడ్ (వెస్ట్)
బొంబాయి - 400 064